

Udgifter, som Samfundet i Forvejen har til alle disse rige Folk.

Det falder godt i Traad med den Opfattelse, man maa faa af disse Skatter, at den kommunale Skat for Kjøbenhavns Vedkommende fastsættes til et Maksimum af $2\frac{1}{2}$ pCt. Der blev af det ærede Medlem for Vestervig (N. Andersen) sagt, at disse Skattelove vare gode kjøbenhavnske Skattelove, hvilket blev berørt af den sidste ærede Taler. Jeg maa sige, at ude i Landet har man et ganske andet Indtryk af disse Skattelove, og navnlig finder man, at den Bestemmelse, at Kjøbenhavns Kommune kun maa opkræve $2\frac{1}{2}$ pCt. i kommunal Skat, gør Kjøbenhavn til et Skattely for en stor Del Købstadfolk og Landboere, som have tjent Penge og opsamlet Formuer ude omkring i Provinserne. Jeg begriber ikke, hvorfor man fastsætter en Indkomstskat med en Skala, der kun strækker sig til $2\frac{1}{2}$ pCt., og saa yderligere fastsætter for Kjøbenhavns Kommunes Vedkommende, at den ikke maa opkræve en kommunal Skat ud over $2\frac{1}{2}$ pCt. Men den Maksimumsgrænse, man her er naaet til, viser, hvor stor en Magt de rige Folk have i dette Land, den viser, hvilken Indflydelse Landstingets Godsejere og Landstingets rige Mænd have haft. Der fastsættes, at der skal svares Indkomstskat efter en Skala, stigende fra 1 Kr. 30 Ø. til 2 Kr. 50 Ø. af hvert Hundrede Kroner, men man vil snart opdage, som ogsaa det ærede Medlem for Valby (Oscar Hansen) gjorde opmærksom paa, at Skalaen er stigende for de forholdsvist lave Indtægter, men derimod faldende for de store Indtægters Vedkommende. Jeg forstaa heller ikke ganske, hvorfor man er kommen ind herpaa. Selv om man har med Indtægter at gøre paa 3—4,000 Kr. om Aaret, mener jeg, at de vedkommende egentlig ikke faa ret meget tilovers, naar de skulle tilfredsstillere deres aandelige og materielle Fornødenheder, og naar man erindrer sig, at Folk i Forvejen, i alt Fald i Provinskommunerne, som oftest svare 6—7—8 pCt. i kommunal Skat, var der god Grund til for disse forholdsvist lave Mellemindtægter at begynde med en langt lavere Skatteprocent end den, hvorom her er Tale. Stigningen fra 2,000 Kr. til 20,000 Kr. er langt stærkere end Stigningen fra 20,000 Kr. op til 100,000 Kr., og ved 100,000 Kr. stopper man ganske op. Jeg ved ikke, hvilke Hensyn der har dikteret Flertallet i Venstre at gaa ind paa en Skala, hvis Stigning standser ved 100,000 Kr., thi er der nogen, der har Raad til at betale

Skat og betale Skat efter stigende Skala, er det selvfølgelig de Folk, der have over 100,000 Kr. om Aaret.

Hvis der ikke her i Landet var Folk, der havde over 100,000 Kr. om Aaret, var Sagen en anden, men der er adskillige, der er mange, som have det. Det ærede Medlem for Sæby (Vilhelm Lassen) fortalte os i Gaar om Skatteskalaer i andre Lande og nævnedes, at den italienske Indkomstskat stiger til 13 pCt., og han sagde: Hvis vi havde voyet at forelægge et Forslag, der gik op til 13 pCt., vilde der have lydt et Skrig ud over Landet. Det Skrig vilde nu ikke være blevet ret stærkt, og i alt Fald vilde det være blevet ganske opvejet af Klengen af det Guld, der var rullet ind i Statskassen. Det vilde kun være meget faa, som havde Anledning til at skribe. Hvorfor skulde de egentlig skribe? Vi have i Kjøbenhavn enkelte Folk, der ere oppe paa Millionindtægter. De staa ikke opførte med disse Millionindtægter i Skatlisten, fordi de ikke ønske, at Folk skulle vide, hvor store Indtægter de have, men vi have i alt Fald tre Personer, der have en aarlig Indtægt af 1 Mill. Kr. Der er ingen, der vil bestride, at man med saa store, aarlige Indtægter drager større Nytte af Samfundet end andre Borgere, navnlig de, der have smaa Indtægter og Mellemindtægter, og hvor store Beløb vilde der ikke indgaa i Statens eller Kommunernes Kasser, om man forhøjede Skalaen for disse meget rige Personers Vedkommende. Naar Talen er om en Minister, en større Gaardbruger, en Videnskabsmand eller Kunstner, regner man det for stort, naar vedkommende kommer op paa en aarlig Indtægt af 15,000 Kr.; men naar Talen er om kolossalt store Indtægter som dem, jeg har nævnt, og om Indtægter, der vel ere betydelig mindre, men dog ere over de 100,000 Kr. — vi have for Aarhus's Vedkommende enkelte Skatteydere, der have over 200,000 Kr. om Aaret — begriber jeg ikke, hvilke Hensyn der skulde diktere Rigsdagen at unnlade at sætte disse Folk i en saadan Skat, at de virkelig komme til at svare et Ækvivalent for de Udgifter, som Samfundet paa forskellig Maade har til dem og deres.

Det ærede Medlem for Vestervig (N. Andersen) fandt, at Ydergrænserne af den her foreslaaede stigende Skala vare ganske passende. Jeg er, som det fremgaar af, hvad jeg har sagt, ganske uenig med det ærede Medlem heri. Jeg mener, at alle Indtægter under 3,000 Kr. under alle Omstændigheder burde beskattes lavere, og at